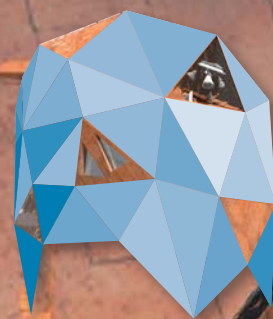

Pauluswerk

Overwin het kwade door het goede

daadwerkelijke hulp

Jaargang 22 - maart 2018 - nummer 1

Het waarom van Warm Rotterdam 2

Het schrijverscafé geeft mensen een stem 3, 5

Welkom in het eethuis van de Pauluskerk 4

Kerstpakketjes Detentiecentrum Zestienhoven 5

Aflossing van de wacht bij Diaconaal Centrum Pauluskerk 6
Gesprek met de oude en nieuwe voorzitter

Overpeinzingen van een "ambassadeur" van de Pauluskerk 7
Verwarde personen

"Wie had dat gedacht" 8

ontmoeting

bezinging

Het waarom van Warm Rotterdam

Begin van dit jaar zijn we vanuit de Pauluskerk gestart met het op gang brengen van de Beweging Warm Rotterdam. De eerste reacties zijn positief en hartverwarmend. Of het gaat lukken, weet ik niet. Maar het is het proberen meer dan waard. Ik merk, dat het bestrijden van armoede en sociale uitsluiting in de stad op een andere manier dan normaal een klik maakt bij wat er leeft onder veel mensen in de stad. Goed, dat je juist dit grote probleem in de stad probeert aan te pakken. Goed, dat je het doet van onderop, dus als beweging van mensen en organisaties in de stad. Goed, dat je kiest voor iets met een lange adem. Armoede los je niet op met even een paar goede maatregelen van de overheid. Er zijn ook vraagtekens: is dit niet allemaal te groot en te breed?

Rotterdam is een prachtige stad. Volgens de Lonely Planet één van de “places to be”. Tegelijk een stad met grote structurele problemen. Daaronder de snelst groeiende armoede van Nederland. Die armoede verdiept zich bovendien: meer mensen zijn langer arm. Zo’n 120.000 Rotterdammers leven inmiddels onder de officiële armoedegrens. Daaronder veel kinderen. Het aantal mensen met een uitkering bedraagt ongeveer 40.000. Rotterdam is de grootste “bijstandsstad” van Nederland. Ongeveer een derde van de Rotterdammers heeft ernstige financiële problemen, vooral als gevolg van stijgende woonlasten en kosten voor gezondheid. Daarmee leidt tussen de 25 en 30% van de Rotterdammers een moeizaam, instabiel bestaan. Het gemeentebestuur zette de afgelopen periode niet in op de kansarme, maar op de stoere, kansrijke Rotterdammer. Het bezuinigde als enige van de grote steden op het armoedebeleid. Tegelijk kom ik in Rotterdam heel veel mensen tegen die juist aan dat onrecht van armoede en sociale uitsluiting iets willen doen: jonge mensen, burgers, pro-

fessionals op allerlei terrein, kunstenaars, ondernemers, zij allemaal vinden, dat dit zo niet kan en zoeken naar wegen om hun verantwoordelijkheid te nemen, tegen de hoofdstroom in, voor een ander, warm Rotterdam.

Armoede is veel meer dan het niet hebben van geld. Het is vooral iets sociaals. Geen geld betekent: niet mee kunnen doen. Alles wat jij bent, alles wat je zou kunnen bijdragen, het doet er niet toe. Armoede is een vorm van uitsluiting. Mensen uitsluiten, mensen in hun bestaan ontkennen, dat is het ergste, dat je met mensen kunt doen. Het omgekeerde van een warm Rotterdam. De groeiende kloof tussen rijk en arm, wereldwijd, in Nederland, maar ook in Rotterdam is volgens mij één van de grootste problemen van onze tijd. Het geeft groepen mensen het voortdurende gevoel, dat zij niet echt meetellen. Sterker, dat doen zij ook niet echt. Dat maakt mensen vatbaar voor de grote en onverdraagzame toon van de zelfbenoemde verlossers in de politiek en voor allerlei uitsluitreflexen.

Het is, volgens mij, de hoogste tijd om met elkaar te denken en te werken aan een ander verhaal over wie wij willen zijn en hoe wij ons tot elkaar verhouden. Een overtuigend, inspirerend en dragend verhaal over wat ons tot samenleving maakt en hoe de economie daaraan kan bijdragen in plaats van andersom. Over hoe wij met elkaar Rotterdam zouden kunnen omvormen van een arme naar een warme stad. Daarom draait het. Hoe zou je zo’n warm Rotterdam kunnen ‘bouwen? Een paar elementen in dit artikel.

In een warme stad kijk je anders naar jezelf en naar de mensen om je heen. Dat is fundamenteel. Wij mensen zijn kwetsbaar. Juist daarin ligt onze kracht, zegt dat rare christendom al eeuwen. Onze samenlevingen geloven in helden, in mensen, bankiers, ondernemers, politici, leiders met bovenmenselijke mogelijkheden. Helden, die zoeken we, altijd weer. Een eindeloze, vergeefse zoektocht naar de perfecte mens. Heldendom verontmenselijkt en is dus levensgevaarlijk. Humanisering begint altijd met mijn eigen besef van mijn eigen kwetsbaarheid. De bouw van een nieuw, warm Rotterdam ontspringt volgens mij aan de wetenschap, dat jijzelf maar al te kwetsbaar bent, een mens van de dag, van het zelfde laken en pak als ieder ander mens. En dus – gelukkig - fundamenteel aangewezen op de mogelijkheden van een ander. En dat is geen zwakte, omdat je dan afhankelijk wordt, maar kracht.

In een warme stad zoeken we met elkaar naar nieuwe vormen van gemeenschap. Wij, burgers, kunnen niet zomaar het beleid en de macht van overheid en markt veranderen. Zie het hele verhaal over de globalisering. Maar wat wij wel kunnen – die vrijheid hebben we eigenlijk altijd – dat is de dingen gewoon niet of anders doen: leven alsof niet. De joodse godsdienstfilosoof Martin Buber pleitte in zijn boek “Pfaden in Utopia” voor een principiële opstelling van ons mensen om de verhoudingen tussen de mensen onderling gewoon zelf te veranderen. Wij hoeven ons niet steeds te

laten ringeloren door wat de overheid met ons wil: nette, brave, gedisciplineerde burgers, wij hoeven ons niet te laten ringeloren door wat de markt van ons wil: slaafse consumenten die geld uitgeven, wij hoeven ons niet te laten ringeloren door het ideaalbeeld van ons als zelfredzaam individu, dat alles alleen kan en anderen niet nodig heeft. Het gaat om het soort macht en de kracht van de kleine druppel die steeds valt en zo de grote steen uitholt. Ik geloof enorm in de kracht van onze voortdurend volgehouden kritiek op het bestaande.

In een warme stad "doen wij het wel zelf". "Wij doen het wel zelf", de titel van een prachtige voorstelling niet zolang geleden van het toneelgezelschap Wunderbaum. De vrije markt maakt haar mooie beloftes niet waar, de overheid trekt zich terug en vindt, dat participeren moet, terwijl velen van ons al genoeg op het bordje hebben. Antwoord van Wunderbaum: wij doen het wel zelf. Ik geloof niet meer in de kracht van grootse, meeslepende deltaplannen voor verandering. Die werken meestal niet. Er zit veel meer kracht in wat de organisatiecoach An Kramer noemt de "olifantenpaadjes". Zij zegt: "Het zijn de platgetreden weggetjes die mensen zelf maken, vaak haaks op de gewone, netjes aangelegde bestaande wegen".

In een warme stad houden wij met zijn allen zicht op, wat Hans Achterhuis noemt, deellutopieën. Dat nieuwe, warme Rotterdam wordt niet gebouwd met rigoureuze veranderingen, met totaalplannen, masterplannen en grootse vergezichten. Die leiden alleen maar tot teleurstelling en cynisme. Het gaat er om te dromen, om beelden te maken van hoe mooi dat nieuwe, warme Rotterdam zou kunnen zijn. Maar dan wel lokaal, praktisch, liefst op wijkniveau, op een menselijke maat, zodat wij het zelf kunnen behappen en uitvoeren. Je kunt denken aan het project Doordewijks in Schiebroek, waar mensen in de wijk hun vaardigheden of kennis tegen betaling van een klein bedrag per uur beschikbaar stellen aan de bewoners in de buurt, schilderen, behangen, computerles. Je kunt denken aan nieuwe vormen van schuldsanering, waarbij mensen worden geholpen een schuld direct aan te pakken, voordat hij onbeheersbare vormen aanneemt. Je kunt denken aan experimenten met vormen van inkomenszekerheid. Bijvoorbeeld voor die grote groep mensen in de bijstand, voor wie een betaalde baan niet meer in het verschiet ligt, hoe hard zij ook moeten solliciteren. Je kunt denken aan het maken van een eind aan de perverse praktijk van de overheid om rente op rente te stapelen en boete op boete, wanneer belasting of boetes

niet kunnen worden betaald. Je kunt denken aan het aan banden leggen van de enorme macht van de incasso-bureaus en het stoppen van het verdienen van geld aan schulden. Je kunt ook denken aan het geven van ruimte aan mensen om zelf iets te doen aan het beperken van hun uitgaven, bijvoorbeeld door het mogelijk maken van het delen van een woning, ook als mensen een uitkering hebben.

Wat zou het geweldig zijn, als wij er met elkaar op de drager van de Beweging Warm Rotterdam in slagen - laten we zeggen in de komende vier jaar - de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting tot de topprioriteit te maken van de mensen, van maatschappelijke organisaties en van het gemeentelijk beleid. Wat zou het geweldig zijn, als we er met elkaar in slagen het aantal mensen dat arm is en het aantal en de omvang van de schulden substantieel naar beneden te brengen. Dan komt inderdaad binnen bereik: Rotterdam van Arm naar Warm. Als je daaraan wilt meedoen, geef je op via: www.warmrotterdam.nl of via: info@pauluskerkrotterdam.nl.

Dick Couvée

Uit het Schrijverscafé

Tijd is een waan

Rennen, springen en vliegen!
Vallen, opstaan en weer doorgaan...
De wijzers van de klok
Mogen straks tien minuten verder staan...
Mijn ogen dicht, duizend gedachten
Razen kreunend en piepend door mijn hoofd.
Een klein kwartiertje had ik beloofd!
Mijn ogen weer open:
drie minuten zijn voorbij gegaan.
Een microseconde per gedachte...
De tijd is een waan.

Emmie Ebke

Credo van Liesbeth

Het gaat er niet om wat je gelooft,
Het maakt niet uit hoe je denkt.
Als wij met elkaar kunnen praten,
Als wij toch elkaar raken,
Over alle denkbare beelden heen,
Als wij van elkaar kunnen houden,
Hebben wij alles gemeen!
Dan hoef ik niet te kiezen...
Dan hoef ik je niet te verliezen...
Dan is het niet zo moeilijk meer,
Is onze vriendschap zoveel meer
Dan ideeën of religie.
Dat is wat ik geloof

Steun de Pauluskerk

Als u het werk van de Pauluskerk wilt steunen, kunt u een bijdrage storten op een van de onderstaande banknummers:

Stichting Diaconaal Centrum Pauluskerk:
NL36 TRIO 0338 7521 02

Commissie van Bijstand Pauluskerk:
NL30 INGB 0005 5661 16

Vereniging Vrienden van de Pauluskerk:
NL42 INGB 0005 1735 35

Pauluskerk Vluchtelingenwerk:
NL59 TRIO 0391 2279 12

Sinds 1 februari is het Eethuis 5 dagen per week geopend. Een wens van de bezoekers en van de Pauluskerk is in vervulling gegaan. Iedere avond voor 1euro een warme maaltijd, voor iedereen die geen mogelijkheid heeft om zelf te koken.

Welkom in het Eethuis van de Pauluskerk

Eethuis Pauluskerk

Opent om 17.00 uur
De complete maaltijd kost 1 euro

Maandag 19 februari

Tomatencrèmesoep
Mexicaanse bonenschotel met rundergehakt
Witte rijst
Vruchtenyoghurt

Dinsdag 20 februari

Frisse salade
Roerbakgroentes
Gebakken aardappelen
Kipschnitzel
Champignonsaus
Vruchtenyoghurt

Woensdag 21 februari

Salade
Kip tajine
Verschillende groentes
Couscous
Vruchtenyoghurt

Donderdag 22 februari

Frisse salade
Snijbonen
Aardappelpuree
Rundergehaktbal in jus
Appelmoes
Vruchtenyoghurt

Vrijdag 23 februari

Salade
Surinaamse kipkerrie
Groentes
Rijst
Vers fruit

Toen de Pauluskerk nog in de tijdelijke huisvesting zat, zijn wij begonnen met één Eethuis op de vrijdagavond. Hier is in de loop van de jaren steeds een avond bijgekomen. Op 1 januari 2017 is er gestart met een vierde Eethuis op maandag en vanaf 1 februari 2018 iedere werkdag. Het Eethuis is een basisvoorziening

kunnen zich op dagen dat er Eethuis is, om 17.00 uur bij de Pauluskerk melden. Op dat moment wordt de deur voor het Eethuis geopend. Om 17.30 uur beginnen we met het serveren van het eten. Wij willen de maaltijd graag gezamenlijk beginnen. Dit gebeurt meestal met een gedicht of een gebed.

menlijk de maaltijd gebruiken. 3: rust tijdens de maaltijden.

Het runnen van het eethuis is alleen mogelijk met voldoende vrijwilligers. Er zijn op dit moment ongeveer 33 vrijwilligers werkzaam in het Eethuis, verdeeld over vijf teams. Sommige mensen werken 1 keer per week, anderen 2 of meer keer per week. Hanni Bijl is de coördinator van het Eethuis en zorgt dat de vrijwilligers ingedeeld worden en houdt contact met de cateraar.

Dagelijks is er plaats voor 60 bezoekers. De groep van bezoekers die deelneemt aan de maaltijd is divers. Er zijn bezoekers die regelmatig komen eten, sommigen zelfs elke avond. Sommigen doen dat omdat zij niemand anders hebben, waarmee ze kunnen eten. Anderen doen het omdat het gezond en lekker is en ze zelf niet in staat zijn een dergelijke maaltijd dagelijks voor zichzelf klaar te maken. Ook zijn er bezoekers die eenmalig komen. Bij het eethuis is iedereen welkom.

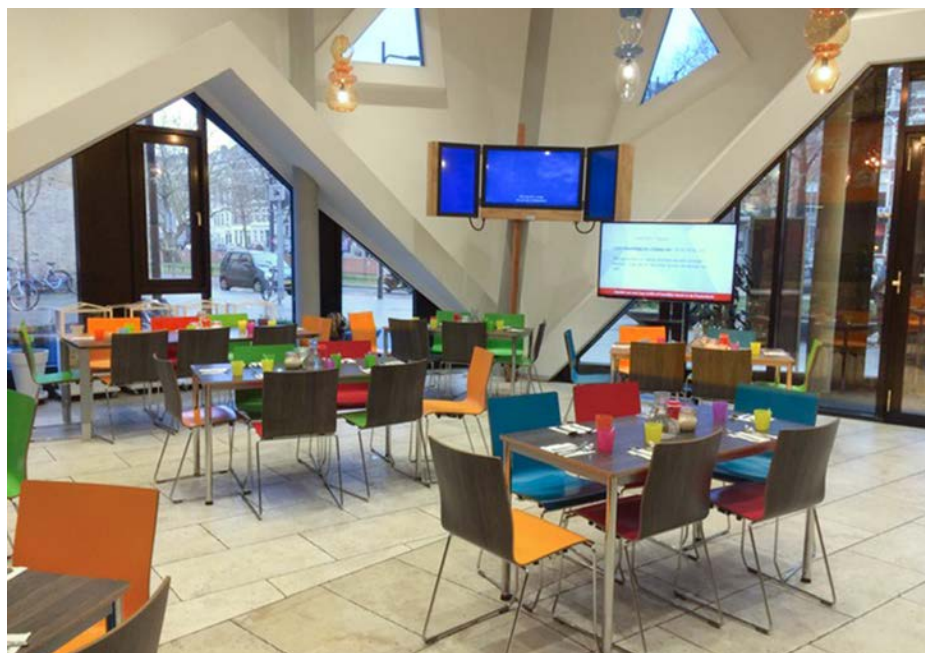
De maaltijden worden gekookt door de Kookclub, een onderdeel van de Nico Adriaans Stichting (NAS). Bij de Kookclub werken mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt onder begeleiding van professionele koks.

Het menu van de week wordt door de cateraar samengesteld. Dit wel in goed overleg met de coördinator. Zo wordt er rekening gehouden met maaltijden die erg in de smaak vallen en wordt er ook nog gekeken naar speciale wensen van de bezoekers. In de winter staat er met enige regelmaat stampot op het menu. Ook de nasi met saté is een favoriet gerecht.

van de Pauluskerk en daarom zijn we blij dat het dankzij giften van donateurs financieel mogelijk is geworden, om dit 5 dagen per week te realiseren.

De toegang tot de maaltijd is laagdrempelig. Bezoekers hoeven niet vooraf te reserveren. Zij

Wij vinden het belangrijk dat bezoekers zich ervan bewust zijn, dat een goede en gezonde maaltijd geld kost en dat zij ook zelf bijdragen aan de kosten hiervan. Daarom wordt aan de bezoekers een eigen bijdrage van 1euro gevraagd. Daarbij staan voor ons 3 punten centraal. 1: gezond, voedzaam en lekker. 2: geza-

Andere reacties

De bezoekers zijn erg blij met het eethuis. 'Het is gezellig om samen te kunnen eten in plaats van alleen thuis te zitten', aldus een vaste bezoeker. 'Prettig om te kunnen eten

tussen mensen van verschillende achtergronden', vertelt zijn buurman. Een andere bezoeker voegt daaraan toe: 'Vrijwilligers dragen ook bij aan een prettige sfeer tijdens het eten'.

Jacqueline Kolpa

Dit is de laatste bijdrage aan Pauluswerk die Jacqueline Kolpa verzorgde. Zij verlegt de koers in haar werkzame leven. De redactie dankt haar voor haar inzet.

Er gingen wat rillingen over mijn lijf op 22 december 2017, want ik "mocht"- na vele jaren alleen van buiten naar het gebouw kijken tijdens onze wakes- naar binnen om te helpen kerstpakketjes af te geven aan de gedetineerden in het detentiecentrum.

Kerstpakketjes Detentiecentrum Zestienhoven

De Rotterdamse kerken organiseren de geestelijke verzorging van de mensen daar: zij houden kerkdiensten; er is een bezoekersgroep; zij organiseren wakes; én zij zorgen voor kerstpakketjes, al jarenlang, waaraan ook de SP meedoet. In die pakketjes handige spulletjes voor in de cel, wat lekkere dingen, tekeningen van kinderen, én een telefoonkaart van € 5. 's Morgens om 10 uur op die 22e meldde ik mij, met nog ongeveer 12 anderen bij de ingang.

Na onze telefoons afgegeven te hebben, werden we opgevangen door een pastor en door haar meegenomen naar een recreatieruimte, die niet in gebruik was: het was een eind lopen door lange gangen. Een sympathieke medewerkster van de gevangenis legde ons daar uit, hoe het personeel probeert er het beste van te maken. En ook suggesties doet voor verbeteringen. Het regiem is de afgelopen jaren wat versoepeld; de mannen (er zijn alleen mannen in Zestienhoven) kunnen nu dagelijks langer hun cel uit en er zijn meer activiteiten. Tja, goed om te horen, maar het nam mijn tegenzin tegen het systeem niet weg. Eerder voelde ik mij nog beroerder bij het zien functioneren van dit systeem....hollands-keurig gedetailleerd verzorgd, maar keihard. Ik was ondertussen benieuwd naar die mannen. Er waren er op dat moment 304 (er kunnen er wel 600 in); dat is toch veel als je ze tegelijk voor je zou zien.

Wij hadden 350 pakketjes, prima georganiseerd in dozen, die moesten we in groepen verdelen voor de verschillende afdelingen (evenals onze groep vrijwilligers). Daarop trokken we naar de afdelingen. We mochten - in de lunchpauze van de bewakers(!) steeds twee pakketjes per cel afgeven, met een uitleg van twee zinnen, meer tijd was er niet, dan ging de cel weer op slot. Wat zag je dan? Precies wat je zou verwachten. De meesten waren aangekleed, anderen bezig zich aan te kleden, of ze lagen nog in bed.

Zo goed als iedereen wilde de pakketjes graag aannemen.

Mij bleef hiervan bij: die lange rijen celdeuren, sloten open en dicht.....

Na de lunch ging ik weg, om later naar het Eethuis in de Pauluskerk te gaan. De groep vrijwilligers bleef nog voor een kerkdienst met ongeveer 25 gedetineerden later die middag (de overgrote meerderheid van de gedetineerden is moslim, zij hebben een eigen ruimte).

Het was weer om te rillen (zo koud) tijdens de wake op 7 januari 2018, maar de trouwe kern stond er, zoals altijd. Sinds 2005 houden we deze sobere bijeenkomst, elke eerste zondag van de maand van 16.00 tot 17.00 uur, Portelaan 7, 3045 AT Rotterdam.

Wij doen dit, omdat wij het er niet mee eens zijn, dat vreemdelingen hier worden opgesloten om te worden uitgezet. Bij slechts ongeveer een derde deel ervan gaat dat ook echt lukken; bij anderen niet, omdat hun papieren niet in orde zijn of omdat hun land hen niet wil terugnemen. Wij schamen ons voor dit beleid en willen laten horen:

"geen mens zonder strafblad in de cel"

Riekje Roda

Uit het Schrijverscafé

Boos

Waarom zo boos?

Zit je iets dwars?

Zeg het me dan.

Misschien kan je het dan vergeten...

Hoe kan ik het weten?

Wat er in jou omgaat?

Waarom mensen kwetsen?

Waarom zoveel haat?

Ik weet: Het zijn alleen maar woorden

Die ik aan moet horen.

Maar als je mij vertelt

Wat echt is en wat niet

Dan weet ik het verschil

Tussen boos zijn en verdriet.

Dan weet ik het waarom...

Kan ik het plaatsen.

Liesbeth

Aflossing van de wacht bij Diaconaal Centrum Pauluskerk: gesprek met oude en nieuwe voorzitter

Geert Beke was 32 jaar lid van het bestuur van het Diaconaal Centrum Pauluskerk (DCP). De laatste jaren was hij voorzitter. Aan alles komt een einde. Nadat Geert te kennen had gegeven ermee te stoppen, werd gezocht naar een nieuwe voorzitter. Deze werd gevonden, in de persoon van Jan van den Bos. Het Stiltecentrum in de Pauluskerk vormt een mooi decor voor een gesprek, met en tussen de gaande en komende man. De redacteur luistert en noteert.

Geert

De Pauluskerk is nog steeds de "huiskamer" van Rotterdam. Mensen voelen zich thuis en veilig. We bieden opvang, zinvolle dagbesteding en geven maatschappelijke en medische verzorging. Het is een prima plek voor veel doelgroepen. De samenleving kent nu eenmaal altijd groepen mensen die overal buiten de boot vallen. Het is nog steeds een mooie kerk. Ik noemde het nieuwe gebouw bij de opening in 2013 een "cadeau" voor de stad Rotterdam. Het was niet moeilijk om hier al 32 jaar bij betrokken te zijn.

Jan

Het mogen vervullen van de rol van voorzitter van het DCP biedt de mogelijkheid een steentje bij te dragen aan het werk van de Pauluskerk. Het vraagt wel wat, naast een drukke baan. Momenteel ben ik inspecteur-generaal bij het

der betrokken bij Jeugdzorg, het Christelijk Voortgezet Onderwijs en bij het Stedelijk bureau "Ander Werk". Bij dat laatste project zouden mensen vanuit de Pauluskerk kunnen worden tewerkgesteld. Vraagstukken op de grens van wat wel en niet is toegestaan, boeien mij.

Geert

Arbeidsdeelname is een project in de Pauluskerk. Zinvolle tijdsbesteding door arbeid biedt bezoekers kansen tot ontplooiing. We hebben onder andere een succesvol fietsproject, waarbij kleine onderhoudswerkzaamheden worden uitgevoerd.

Jan

Mee kunnen doen moet vooropstaan, het stimuleert het gevoel van eigenwaarde van mensen. Ik werkte veel met Gemeenten, in het kader van de WSW (wet sociale werkvoorzie-

Geert

De samenstelling van het bestuur van het DCP is heel divers. Allerlei geledingen uit de samenleving zijn vertegenwoordigd. Zelf noem ik mij cultureel katholiek. Het is een uitdaging om in dat bestuur te gaan zitten. De Pauluskerk is voortdurend in beweging. Zowel door invloeden van binnenuit als van buitenaf.

Jan

Ondanks dat, of dankzij, al die invloeden, gaat het goed met de Pauluskerk. We moeten mensen een plek geven. Barmhartigheid staat voorop. We moeten druk blijven uitoefenen op de overheid als het gaat om allerlei misstanden: "Doe er iets aan!" Kritische partijen roepen allerlei dingen over de Pauluskerk voor de Bühne. Ze moeten blij zijn met het werk dat hier gebeurt.

Geert

Het totale werk van de Pauluskerk staat stevig. Het is een turbulente organisatie, met wekelijks honderden bezoekers, ruim 250 vrijwilligers, beroepskrachten en bestuursleden. Allemaal met grote inzet en betrokkenheid. Het wordt een stuk van je leven. Toch komt er een moment dat het goed is om te stoppen als bestuurslid.

Jan

Het geeft de plicht als nieuwe bestuurder om het niet uit de handen te laten vallen! Ik zie voor het bestuur een dienende taak. Het goede gesprek op de goede momenten voeren. Op de mensen letten. Een luisterend oor hebben, opmerkzaam blijven. Zorgen dat alles en iedereen enigszins in balans blijft. Als het goed is, blijft het bestuur een beetje op de achtergrond.

Geert

Er is tegenwoordig veel draagvlak voor de Pauluskerk in de stad. Het leed van veel mensen wordt gezien, men wil dat er iets aan gedaan wordt. Financieel is de organisatie behoorlijk gezond. Dat vraagt overigens wel veel inspanningen. Het onderhouden van goede contacten met geldgevers is van groot belang. Subsidie van de overheid is niet aan de orde, dat komt de onafhankelijkheid ten goede.

Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. Voorheen was ik onder meer directeur-generaal bij het Ministerie van Sociale Zaken. Die ervaring is wel interessant voor mijn stap naar het DCP. Ik was betrokken bij het bijstandsbeleid, sociale werkvoorziening, armoedebeleid en schuldhulpverlening. In Rotterdam was ik als bestuur-

ning) en de Wajong (wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten). Ervaringen die van pas kunnen komen in het DCP. Ik ben een Zeeuw, afkomstig uit Tholen. Opgevoed in de wereld van de Gereformeerde Bond, tegenwoordig cultureel lid van de Protestantse Kerk Nederland (PKN).

Jan

Er staat iets van waarde, daarop moeten we verder bouwen. Eventueel in een nieuwe context als de tijdgeest daarom vraagt. Mijn bestuurlijke oriëntatie zal ik combineren met mijn drukke baan. Ik zie het als een geschenk om deze functie te mogen gaan uitoefenen.

Geert

Voor mijzelf zie ik een toekomst binnen de Pauluskerk in een vrije rol. Het voeren van gesprekken met bezoekers is erg waardevol. Je bent een luisterend oor, een gastheer zonder status. Bevrijd van bestuurlijke verantwoorde-

lijkheid en beland in een mooie levensfase, zal ik zoeken naar een zinvolle invulling. De nieuwe lunchroom gaat het mogelijk maken dat meer dan voorheen, de kansarmen en kansrijken elkaar gaan ontmoeten. Bestuurlijk blijf ik nog even betrokken bij de Vereniging Vrienden van de Pauluskerk totdat het nieuwe bestuur, dat uit jongere mensen gaat bestaan, de zaken heeft overgenomen.

Jan

De stad brengt steeds weer nieuwe mensen voort, die niet meekunnen. Het is mooi dat we daar iets aan kunnen doen. Tevens zal onze

activistische rol onder de aandacht moeten blijven. Het is goed om te horen, dat mensen actief blijven binnen de Pauluskerk na hun vertrek uit leidende functies.

Als voorzitter van het DCP zie ik ook een directe ondersteunende rol in relatie tot ds. Dick Couvée. Ook dat hoort bij mijn rol die vrij verstaald luidt: "Op de mensen letten!"

We sluiten het geanimeerde gesprek af met het maken van de foto van Geert en Jan.

Hans Valkenburg

Overpeinzingen van een "ambassadeur" van de Pauluskerk Verwarde personen

Regelmatig duiken in het nieuws berichten op, over de grote aantallen incidenten met verwarde personen. Naar schatting gaat het om 75.000 meldingen per jaar. Dit soort berichten bevatten natuurlijk algemeenheden waaruit nauwelijks conclusies kunnen worden getrokken. Sommige van die mensen kunnen mogelijk een gevaar voor zichzelf of voor anderen opleveren. De terugtrekkende overheid heeft bezuinigingen doorgevoerd in de geestelijke gezondheidszorg. De ontwikkelingen in de samenleving razen in een ongekend tempo door. Dak- en thuislozen, verslaafden, vluchtelingen, mensen met psychische problemen, allerlei minderheden, op enig moment zijn ze het overzicht kwijt. De meesten zoeken slechts houvast en een veilig onderkomen.

Er is nog een andere categorie verwarde personen, die maatschappelijk een veelvoud aan schade veroorzaakt in vergelijking met de hiervoor genoemde groepen. Een minister van buitenlandse zaken, die meent dat hij zonder gevolgen kan liegen over een bezoek aan Poetin, dat nooit plaatsvond. Een fractievoorzitter in de Eerste Kamer, bekend als streng maar rechtvaardig, die samen met haar echtgenoot aanrommelt met dienstwoningen en wachtgeld.

Bestuursvoorzitters van zorginstellingen en woningcorporaties die zich te dure auto's, en te hoge vergoedingen toe-eigenen. De belastingdienst die eigenhandig zich te hoge ontslagvergoedingen toekent en buiten de regels om, internationale bedrijven, letterlijk met een penne-streek, honderden miljoenen euro's voordeel bezorgt. Ministers en staatssecretarissen die miljoenen kostende overeenkomsten met criminelen onder de pet houden. De penningmeester van een kerk, die de kas leegrooft ter bevrediging van persoonlijk genot. Hoge politiefunctionarissen die feestvieren op kosten van de gemeenschap. Sjoemelende en corrupte wethouders. Alle figuren genoemd in deze alinea, zijn niet begrepen in de 75.000 meldingen over verwarde personen. Opgesloten worden de meesten niet. Hooguit treden ze af, met betraande ogen. Gelukkig volgt meestal het warme bad van het riante wachtgeld.

Wie heeft in de blokkendoos alles nog op een rijtje staan?

De in de berichtgeving over verwarde personen bedoelde mensen, lopen vast in verwarrende regelgeving en bureaucratie. De Pauluskerk probeert te helpen, waar geen helper is.

Politieke partijen ter uiterst rechterzijde raken daarvan dan weer in de war. Wie heeft in de blokkendoos alles nog op een rijtje staan?

Hans Valkenburg

“Wie had dat gedacht”

Naam: Edita Gukasyan

Geboren: 3 september 1985

Opgevoerd:

Edita is in Armenië geboren. Zij komt uit een klein gezin. Zij is opgevoerd vlakbij het bos, zij was hier vaak te vinden. Edita houdt van de natuur. Vanwege omstandigheden is zij naar Nederland verhuisd. Zij is nu ongeveer acht jaar hier. Edita geeft aan, echt haar draai te hebben gevonden in Rotterdam.

Motivatie:

Edita's motivatie om te werken in de Pauluskerk is met name omdat zij mensen wil helpen. Zij begrijpt de situatie waarin sommige mensen zich bevinden goed. Soms kan zij zich best zorgen maken om een bezoeker.

Hobby's:

Edita houdt van dansen en fotograferen. Zij heeft onlangs goed nieuws gehad, zij mag namelijk in maart beginnen aan de foto vakschool. Hier heeft ze heel veel zin in, een droom komt uit.

Geluksgetal:

Dit is het getal zeven.

Lievelingskleur:

Dit zijn de kleuren zwart en blauw. Edita vindt zwart een mooie en fijne kleur qua kleding omdat zij zich goed voelt als zij zwarte kleding draagt.

Lievelingsmuziek:

Edita geeft aan dat zij eigenlijk niet zoveel met muziek heeft. Toch vindt zij Spaanse muziek mooi vooral door de taal. Klassieke muziek vindt zij ook prettig om naar te luisteren.

Lisa Hendriks

ACTIVITEITEN PAULUSKERK

Open Huis

Iedere dag van de week → 9:00 - 21:00 uur

Open Atelier

Maandag en donderdag → 13:30 - 16:30 uur

Medische dienst (uitsluitend op afspraak)

Voor het maken van een afspraak:

Tel. 010 - 413 56 00 (maandag t/m donderdag)

Eethuis

Maandag t/m vrijdag → 17:00 - 18:00 uur

Vluchtelingenspreekuur

Iedere dinsdag → vanaf 11.00 uur

Iedere donderdag → vanaf 14.00 uur

Maatschappelijk werk spreekuur

Iedere dinsdag → van 9.30 - 16.00 uur

Iedere donderdag → van 9.30 - 12.00 uur

Kledinghuis

Dinsdag, donderdag en vrijdag

→ 9:00 - 16:00 uur

Gitaarles

Iedere dinsdag → 19:00 - 20:30 uur

Taallessen

(info: www.pauluskerkrotterdam.nl)

Muziekavond

(info: www.pauluskerkrotterdam.nl)

Avondgebed

Iedere vrijdagavond → 20:00 uur

Kerkcafé

Iedere werkdag → 12:00 - 13:00 uur

Zondagmiddag → 16:30

Kerkdienst

Elke 1e zondag van de maand → 10:30 uur

Begeleide stilteviering

Elke 2e zondag van de maand → 10:30 uur

Kerkdienst met aandacht voor

kunst en cultuur

Elke 4e zondag van de maand → 10:30 uur

Wake bij detentiecentrum Rotterdam

Elke 1e zondag van de maand

→ 16:00 - 17:00 uur

Bezoekadres Pauluskerk:

Mauritsweg 20, 3012 JR Rotterdam.

Voor actuele informatie over activiteiten van de Pauluskerk zie: www.pauluskerkrotterdam.nl

COLOFON

Pauluswerk beschrijft activiteiten van de Pauluskerk en is bedoeld voor leden, vrienden en belangstellenden van de Pauluskerk.

REDACTIE

Dick Couvée en Hans Valkenburg.

Het eerstvolgende nummer verschijnt zomer 2018. Reacties, mededelingen en bijdragen voor dit nummer kunnen tot uiterlijk 28 mei 2018 gestuurd worden naar:

Stichting Samen 010,

Hang 7, 3011 GG Rotterdam

T.: 010 - 466 67 22, e-mail: info@samensamen010.nl

Plaatsing is ter beoordeling aan de redactie.

Vormgeving: Studio Voetnoot, Utrecht

Druk: Drukkerij Kapsenberg van Waesberge, Rotterdam